

Men der har ikke på noget tidspunkt i forhold til boligstøttelovens intentioner og heller ikke, skal vi sige, med det, der er ændret siden i årene, der er gået, på noget tidspunkt været nogen som helst overvejelse om, at man skulle begynde at se på, om man eventuelt spiste lidt af sine mursten. Det er faktisk det, man lægger op til her.

Men det, vi til gengæld holder fast i, det er intentionen om at sikre alle en god, sund bolig, og det gør vi ved at sikre, at den enkelte i kroner og øre får nøjagtig den samme mulighed. Nu bliver det blot i form af lån, og det synes jeg faktisk er en rimelig og en ret flot mulighed, man lægger op for pensionisterne, også fremover.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jo, men det, der er pointen i det her, er, at idet det bliver lavet om fra tilskud til lån, så tager man altså af friværdien af egen bolig, og dermed fratager man på lang sigt også noget likviditet. Når man skal af med sin bolig igen og der bliver optaget lån, så tager man jo noget likviditet.

Så det dér med, at det bliver det samme, passer ikke. Det gør det da ikke, fordi man fratager noget likviditet, når man optager nogle lån og formindsker friværdien i boligen.

Gitte Seeberg (KF):

Da mit partis ordfører, hr. John Vinther, desværre er forhindret i at være til stede under denne førstebehandling af lovforslag nr. L 101, skal jeg herved kortfattet redegøre for det Konservative Folkepartis holdning til lovforslaget.

Der er jo tale om en udmøntningslov af det finanslovsforlig, der er indgået mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti, og på den baggrund kan det næppe undre nogen, at Det Konservative Folkeparti tilslutter sig lovforslaget. Men uanset om dette havde været finanslovsstof eller ej, så synes jeg, der er grundlag for at konstatere, at vi her har at gøre med et område – den individuelle boligstøtte – der skriger på, at der skal ske noget.

Finansministeriet offentliggjorde for ikke så mange måneder siden en undersøgelse, hvis konklusion ikke kan tolkes på så mange andre måder, end at udgifterne til individuel boligstøtte er eksploderet, og at de nærmest må karakteriseres som værende ude af kontrol.

Mere end halvdelen af samtlige lejere modtager individuel boligstøtte. Det tal alene indikerer jo med al ønskelig tydelighed, at der er noget

helt galt. Den individuelle boligstøtte er en del af velfærdssystemet. Den skal sikre, at alle uanset indkomst sikres en rimelig bolig. Men det sociale sikkerhedsnet er unægtelig blevet for finmasket, når halvdelen af alle lejere i dag modtager boligstøtte. Det har aldrig været intentionerne.

Derfor synes jeg også, der er grund til rose boligministeren. Boligministeren kunne have valgt blot at udmønte et sparekrav som en procentuel nedsættelse af boligstøtten generelt. Det ville have løst problemet i 1996, men det havde ikke taget hul på at løse det overordnede problem, at nettet er for finmasket.

Med dette lovforslag tager vi hul på at løse det overordnede problem. Bevares, der er endnu lang vej, og vi er kun lige startet. Vi skal begrænse kredsen af støtteberettigede endnu mere. Den individuelle boligstøtte skal efter vores opfattelse reserveres til de dårligst stillede i samfundet. Når mere end 50 pct. af samtlige lejere modtager støtte, så betyder det, at det i meget vidt omfang er den brede middelklasse, der får sine egne skattekrone igen. Det er ikke rimeligt, hverken socialt eller økonomisk.

Som sagt, der er lang vej endnu, men dette lovforslag er et skridt i den rigtige retning, og det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, jeg må jo sige, at fru Gitte Seeberg er i stand til at få sagt en ganske betydelig mængde urimeligheder i løbet af meget, meget kort tid. Nu var hun fremme med oplysninger om, at halvdelen af lejerne modtager boligsikring eller boligydelse, og det skulle jo være den helt store katastrofe, at en stor del af befolkningen, altså halvdelen, modtager offentlige penge på det her område.

Må jeg gøre fru Gitte Seeberg opmærksom på, at inden for ejerboligsektoren gælder det alle – eller skal vi sige så godt som alle. Der kan formentlig findes en boligejer, der ikke har et rentefradrag i sit hus. Det kan lade sig gøre, hvis man søger med lup i hele sektoren.

Jeg synes unægtelig, det er en noget urimelig måde at fremstille tingene på, når vi ved, at i ejerboligsektoren er det alle, der modtager støtte, og endda på den måde, at de selv bestemmer, hvor meget de vil modtage i støtte. Og så skal vi have at vide, at det er forfærdeligt, at halvdelen af lejerne altså også får – ganske vist ikke nær så store beløb – et beløb fra det offentlige. Jeg synes, det er fuldstændig ude af proportioner.